Fatih Kaçan *Tuncay Akgün* *Mehmet Çağçağ* *Mahmut Tibet* *Kaan Ertem* *Suat Özkan*

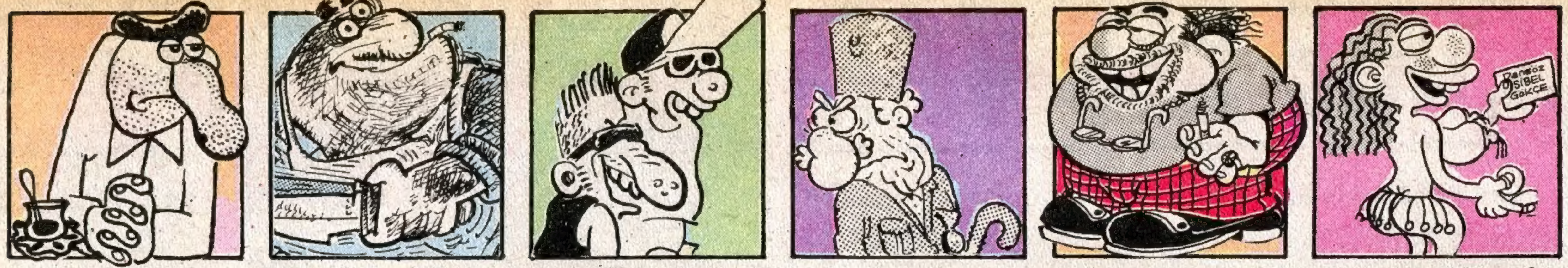

Haftalık Hastalığınız

SAYI: 287 1.500.- TL. (KDV DAHİL)

LİMON

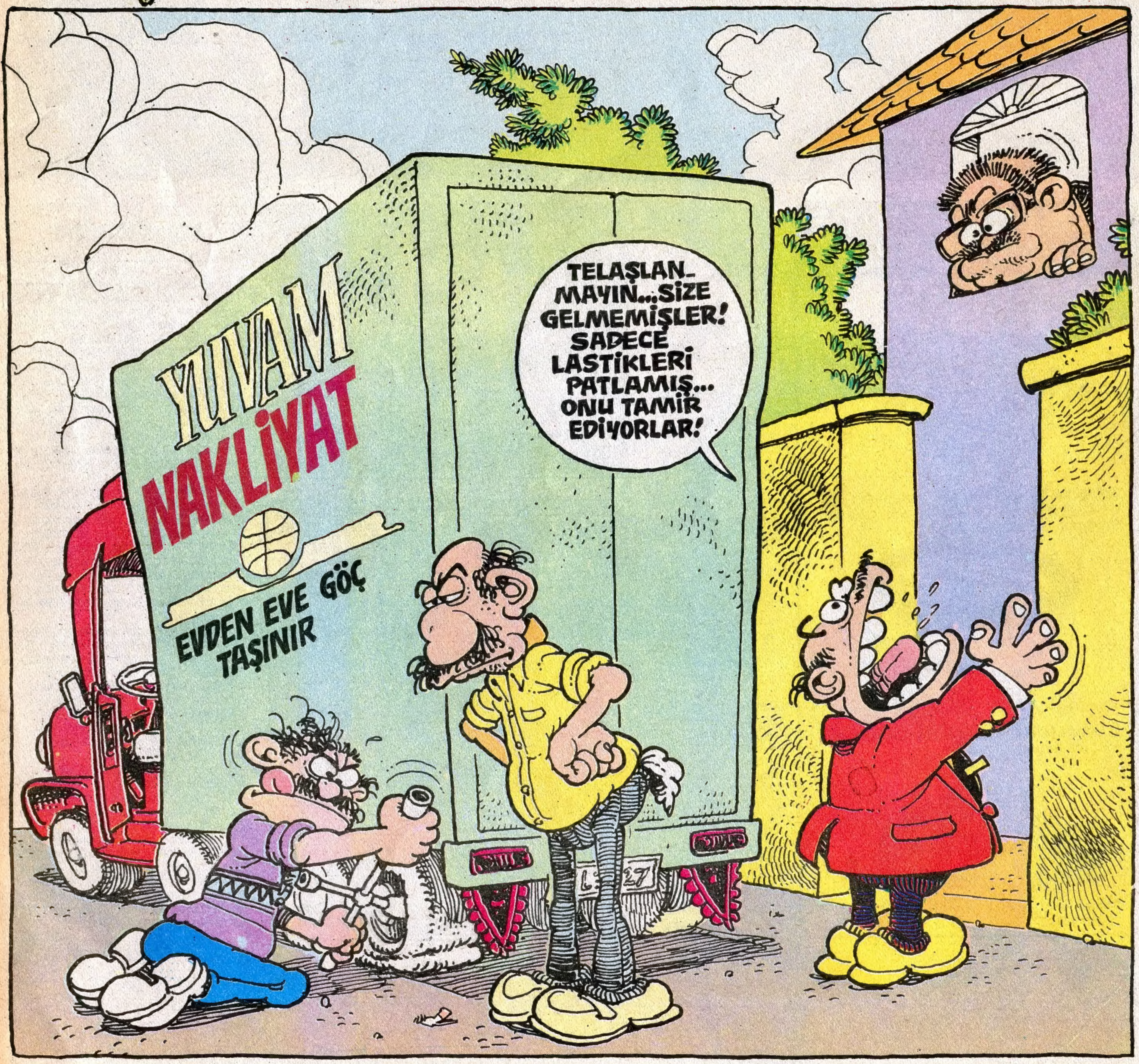

SEÇİME BEŞ VAR

Özal ile Başbakan Mesut Yılmaz ayrı tellerden çalıyor.

TARAFSIZLIK HAK GETİRE...

BÖYLE SEÇİME, BÖYLE SANDIK MODELLERİ

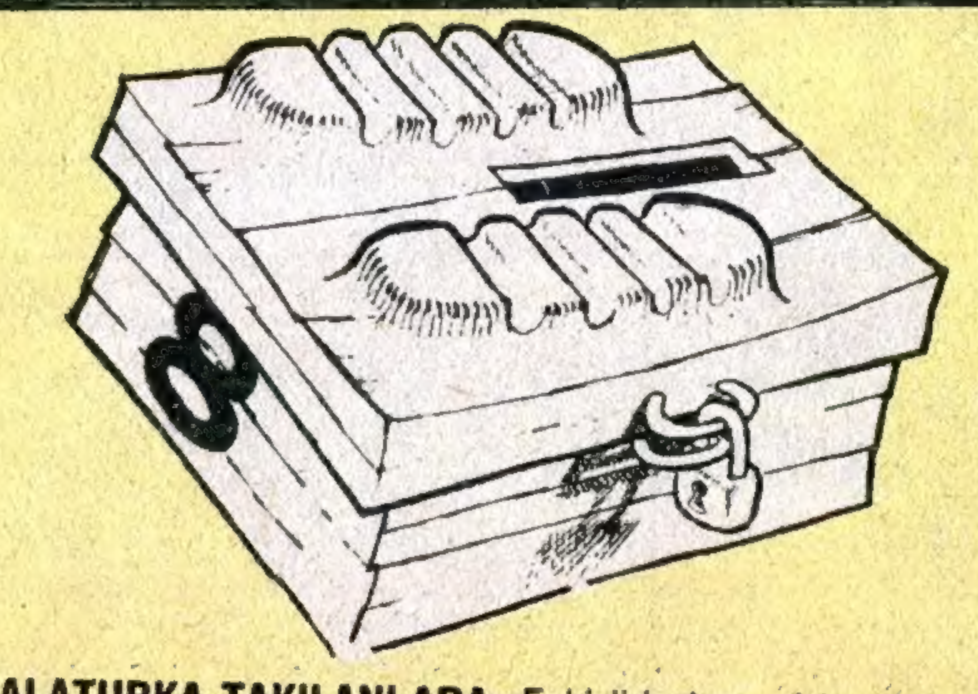

ALATURKA TAKILANLARA: Eski liderlere pirim tanıyanlara hitap eder. Bir zamanlar kartal ve umut olan Babalardan medet bekleyenlere.

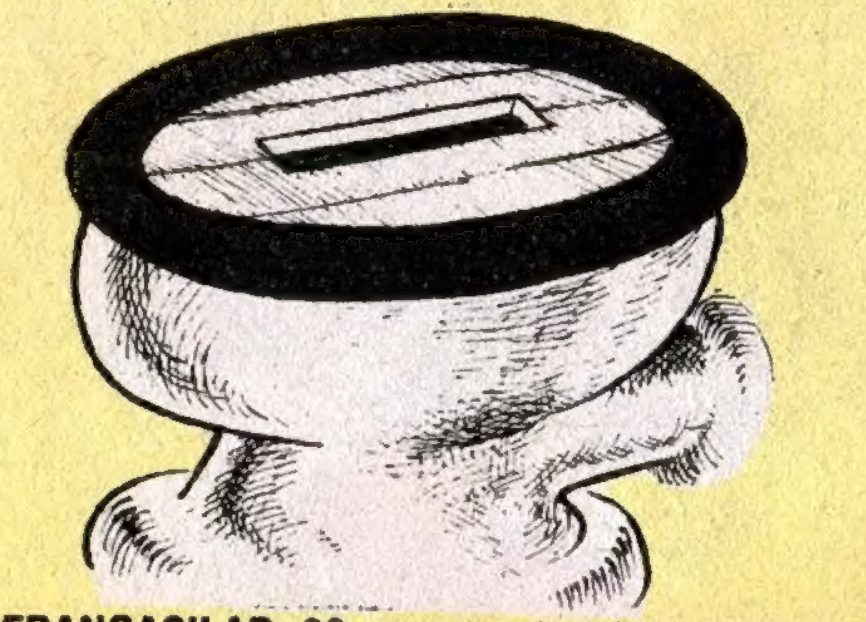

ALAFRANGACILAR: 80 sonrası çıkan Libosizmin partisine ilgi duyanların hizmetine.

DOĞALCILAR: Onların kendileri bilir. Onlara söyliyecek **lafımız yok.**

İSTER İNANMA İSTER İNAN

• Semra Özal'ın kalem müdürü, sekreteri ve kuyumcusu aday. Terzisi, dişçisi, kuaförü, kunduracısı, ise şimdilik değil.
• Seçim için bin buçuk milyon harcayacağını söyleyen İbrahim Tatlıses "Bana artık Kıro diyemezler" dedi.
• İmren Aykut "Adaylık travestinin hakkıdır, ama ben oy vermem" dedi.
• Engin Ardıç, eğerki oy verirse bu ahval ve şerait içinde Mesut Yılmaz'a verecek...

İSTER İNAN İSTER İNANMA

MESUT YILMAZ GENÇLİĞİN AVANTAJLARINI SONUNA KADAR KULLANACAK GÖRÜLÜYOR

SEÇİM NOTLARI

• **İnönü,** tarihi bir kararla ve kararlıkla; **"Beni Türk reklamcılarına emanet ediniz"** dedi. **İnönü**'nün reklam sloganı yerel; **"Denizlerin kumuyum sandıkların gülüyüm." SHP**'ye oy veren her seçmene bir gül verileceği vaad ediliyor. Bu karara en çok çiçekçiler sevindi.
• **İnönü**'nün sloganına fevkalade sinirlenen **Demirel, bir** basın toplantısı düzenleyerek şöyle dedi: **"Gülü gaptırmam.** Çünkü gül, Isparta'nın sembolüdür. Filhakika; Isparta da, benim memleketim, benim işçim, benim köylüm, benim memurum, dargelirlim, emeklim, fakirfukaram, çatalkarem, çingenemdir. Binaenaleyh, İnönü fevkalade ayıp etmiştir. Mamafih, güller yolunmakla bitmez."
• Bu yandan **Ecevit;** klasik güvercin imajına **Mevlana**'yı ekledi. Sloganı: 1- Güvercinim havaya, bölünen (Pardon) bütün oylar bana.
2. Haydi yavrum, dön dolaş yine bana gel.
• Kuzeydoğu'dan da **Türkeş,** çalışmalarına; **Otağ** kurdurarak, **kurt** ulutarak, **gazetecilere** mikrofon atarak, **videocuyu** tokatlayarak ve **Ayılana kımız, bayılana limon** (Limon dergisi değil) vererek devam ediyor. Sloganı: **Tanrı Türkü korusuuuun!**
• Soltaraftan **HEP**, seçimden vazgeçti, kaybolan üyelerini arama çalışmalarını hızlandırdı. Seçime katılsalardı sloganları; "Ya herru ya merru, yani; Ya **HEP** ya **"hiç"** olacaktı.
• Bütün partilerin hedef kitlesi, **"kararsızlar."** Kararsızları tavlamak için müthiş bir **lotarya kampanyası** başladı. İktidar partisi **ANAP**, her kararsızı **"İl"** yapacağına dair söz verdi. **Ana muhalefet partisi SHP**'den Mustafa Sarıgül, her tarafsıza bir **RUMEN** vaadediyor.
• Seçim öncesi sünnet törenlerinde büyük artış oldu. **Gülhane**'de yapılan sünnet töreninde, 100 çoçuk, üç aslan, sekiz maymun ve altı turist sünnet edildi. Turistler bir kazaya kurban gitmemek için elçiliklere sığındı.
• 18 yaş gençlere oy hakkı konusunda demeç veren **Turizm Bakanı Akarcalı**; "Gençlere şans vermeniz gerekli. **İnönü** ve **Demirel** yaşlandı. Bunlar çişlerini bile tutamaz" dedi. **Muhalefet, Akarcalı**'nın konuyu saptırdığını söyledi. **Demirel, "Fevkalade yaLan bir beyanat ben yatarken karpuz bile yerim"** dedi.

—ÇETO—

LİMON

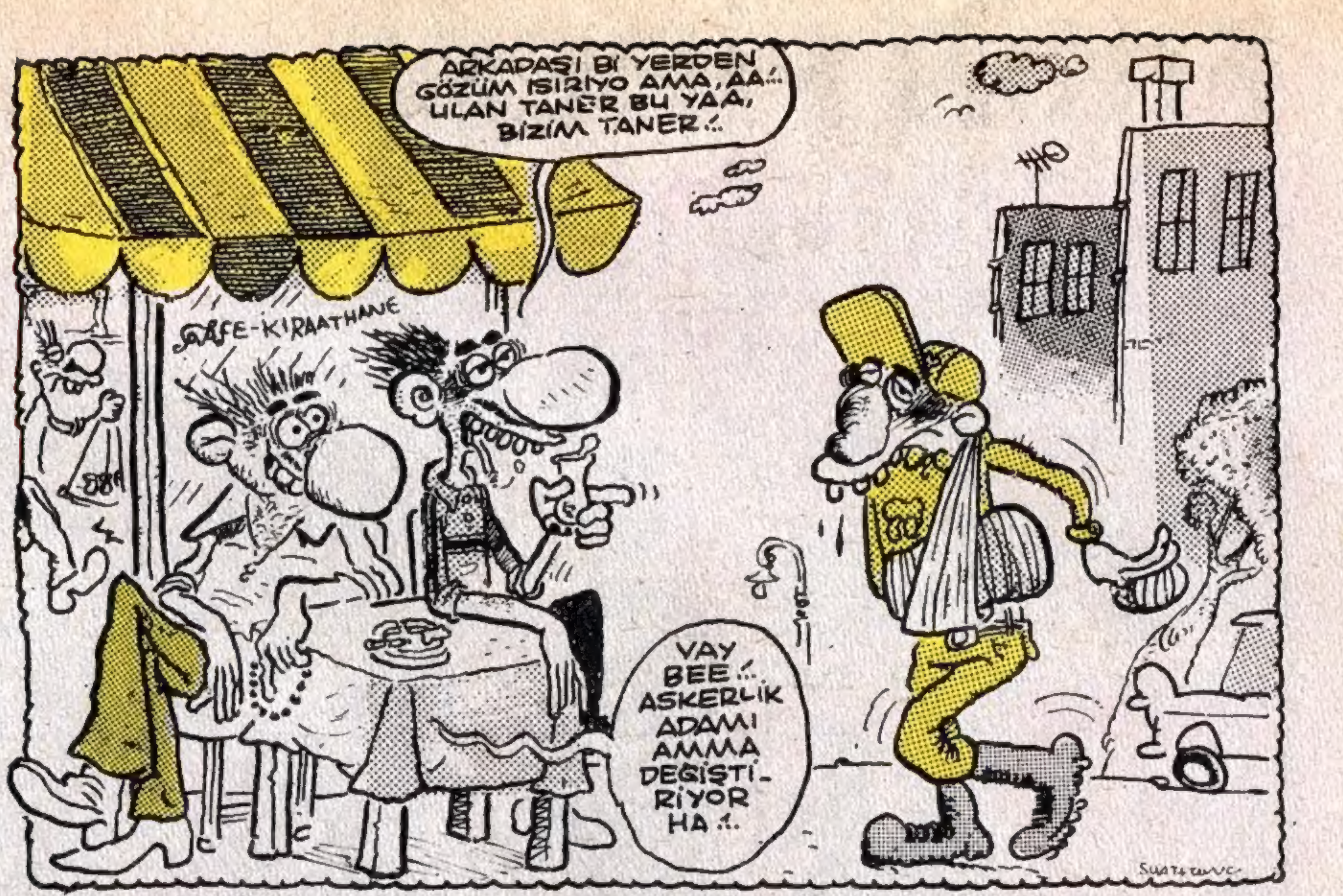

Boyunsuz canavarın maceraları

• Marksizm gibi modası geçmiş konuların eğitim ortamına gelmesinin söz konusu olamayacağını söyleyen Milli Eğitim Bakanlığı Müsteşarı Doçent Dr. Nihat Bilgen, ''Halkın bu gibi konularla oyalanmaması gerekir'' dedi.

İŞKENCE DİZİSİ: 286

• Hapiste yıllarca suçsuz yere yattıktan sonra alınan tazminatlar komik kalıyor.

FİKİR PİRESİ

Kemal Aratan

ÖZET: Bir "Fikir Piresi" ile ilk defa karşılaştım... Onu da bir pire gibi ezecekken vazgeçtim. Çünkü konuşuyordu, dinliyordum.

LİMON DUVARI

Yaşamak bir ağaç
gibi tek ve hür...
ve bir ormanı
tüketircesine.
-Necmettin Peker-

Yaşamla savaşarak geçen günlerin,
Yaralı akşamlarının sabahında,
Pansuman yaparak geçiyor ömrümüz
Kenan Turhan

greko-Romen'E EVET
Serbest'E HAYIR!..
BAKİRE KIZLAR CEMİYETİ
Anıl İnan - O.D.T.Ü.

ANAP'ta HEP'ten kafayı yemiş abi...
-Sidarata-

Pilavdan dönenin kamışı kırılsın
-Hakan Koksal-

Tanrı bir gün,
-Eyvah! Zamanın musluklarını
açık unutmuşum...
Diye bağırdığında, bizler
çoktan damlamış olacağız.
— HOCA - İZMİR —

SEVGİYİ KEFEYE KOYAN EKSİKLİĞİNİ HEP HİSSEDER...
-Serdar Şatırlar-

ASLAN KAFESİ (ŞİOR'LER)

İki gece sabahlamadan sonra biter dergi,
Çıkar gider herkes yavaş yavaş;
Ayrı ayrı mekanlara!
Kimileri evlerine gider uyur, dinlenir
Kimileride gezer, dolaşır, çaybahçelerine gider.
Giderim ben de onlarla çay bahçelerine
Her tipten insan var buralarda,
Ben kıllanırım böyle yerlerde,
Oturduğum yerden kalkmam saatlerce,
Kimseye bakmam bakamam,
Rahat edemem hiç buralarda,
Kalkıp hemen giderim kenar mahleme,
Rahat ederim huzur kahvemde!...

ASLAN ÖZDEMİR

dengeli beslenme

Kaan ERTEM

Yukarıdaki espirisi için sayın okuyucumuz Serdar ARI'ya çok çok teşekkürler... Ayrıca Kırklareli LİMON okuru sayısı 111'dir, hatırlatırım...

Daraloğlan

TRİPANOZOMİ GAMBİYETSİZLER

M.ÇAĞÇAĞ

Fikir Piresi

SAMİMİ İTİRAFLAR

FATİH KAÇAN

ZOOLOG ARANIYOR!...

Bensiz geçen bir haftadan sonra hepinize merhabalar diyorum sevgili okuyucular.

Geçen hafta bu sütunu boş bıraktığım için, sizlerden çok çok özür diliyorum efendim. Fakat çok önemli bir olay yüzünden, (çok gizli size açıklıyamıyacağım). Kasabamız olan Kayseri'nin İncesu kazasına gitmek zorunda kaldım. Bu yüzden geçen hafta çıkan dergiye, hiç bir emeğim geçmemiştir. Şimdi, gel gelelim bu haftanın hikaye konusuna. Bu köşeyi sürekli okuyanlar hemen hatırlıyacaklardır. Bundan aylar evvel bu köşeyi daha 'yeni', yeni yazmaya başladığım vakitler sizlere bir **KEÇİ YILANI HİKAYESİ** anlatmıştım, (BABAMIN BAŞINDAN GEÇMİŞTİ). Bu hafta yazacağım yazı da yine bu mahlukat hakkında olacak. Aylar evvelki Keçi Yılanı hikayesini okuyanlar hemen hatırlıyacaklardır, hikayenin tamamı bizim kasabada geçiyordu. Bende, geçen hafta İncesu'da bulunduğumdan, bu konuyu bir defa daha yerinde incelemeye ve babamın anlattığı bu hikayenin doğruluk derecesini araştırmaya karar verdim. Akrabalarımdan aldığım tiyolar sayesinde, bu yılanın geçtiğimiz sene birileri tarafından görüldüğünü öğrendim. Ve kağıdı kalemi kaptığım gibi bu adamlarla röportaj yapmak için köyün kahvesine indim. Şimdi, size geçen sene keçi yılanını gören iki muhterem amcayla yaptığım röportajı aynen yazıyorum...

(ALİ TAŞDOĞAN: 63 köyde, 124 marka arabasıyla taksicilik yapıyor, bağa gitmek isteyenleri bağa götürüyor, 7 bin lira alıyor bu yolculuk için).

Ben: Selamınaleyküm amca, ben şu nalbur Mustafa'nın yeğeniyim, biraz konuşmak istiyorum.

ALİ TAŞDOĞAN: Demek cakcaklardansın yeğenim, (CAKCAK BİZİM KÖYDEKİ LAKABIMIZ) de bakayım ne deyeceksen...

Ben: Amcacığım, bana babam yıllar evvel bi hikaye anlattı. Bu yukarki bağlarda arkadaşıyla koştururken, kocaman boynuzlu bir yılan görmüş, herhalde bu yılanı geçen sene sizde görmüşsünüz...

ALİ TAŞDOĞAN: Gördüm tabi yeğenim, gördüm tabi. Bak sana anlatıyım da, ağzın açık kalsın. Geçen sene gene bu aylardı. Sabahtan müşterileri ben arabayla bağlarına bırakmıştım, akşam altıda da tekrar almaya gidecektim, neyse akşam oldu, atladım arabaya doğru bağa indim. Tam bağa doğru geçiyordum ki, sırtıma bi şey vurdu yere düştüm, kalktım baktım ki ne göruyüm bir yılanki ne yılan, senin kalınlığında (beni gösterek) kafası bir camız kafası büyüklüğünde, kafasında iki tane boynuzu olan bi yılan, simsiyah. Aman bu nasıl şey böyle didim, bi besmele çekip hemen gaçtım oradan. Valla billa yeğenim bakşu yaşa geldim, ne böyle bi şey gördüm, ne duydum.

Evet sevgili okurlar, hiç yalansız, hiç abartısız röportaj aynen böyle idi. Belki, bu konu sizi ilgilendirmiyor ama ilgilendirmesi lazım bence. Şimdi benim bu köşeyi okuyan okurlardan tek ricam, şu olayı gün ışığına çıkarmama yardımcı olmanız. Nasıl mı, yardımcı olacaksınız?.. Efendim tanıdığınız bildiğiniz bir zoolog, moğolok varsa lütfen bu konu hakkında dergiye bir şeyler yazsın. Valla bu hikayeyi anlattığım hiç kimse inanmıyor bana. Bari bu işlerle ilgilenen arkadaşlar, lütfen aydınlatıcı bir şeyler yazsın, efendim. Teşekkür ederim hoşçakalın...

SON

RUH SİNEMASI

TUNCAY AKGÜN

ESNAFIN ORTA YAŞLI BİR ADAM OLARAK PORTRESİ

CEYHAN Limon okuru 54. SÜPER

Haftaya bitiyo, merak etmeyin...

KAFAYI YEDİREN REKLAMLAR

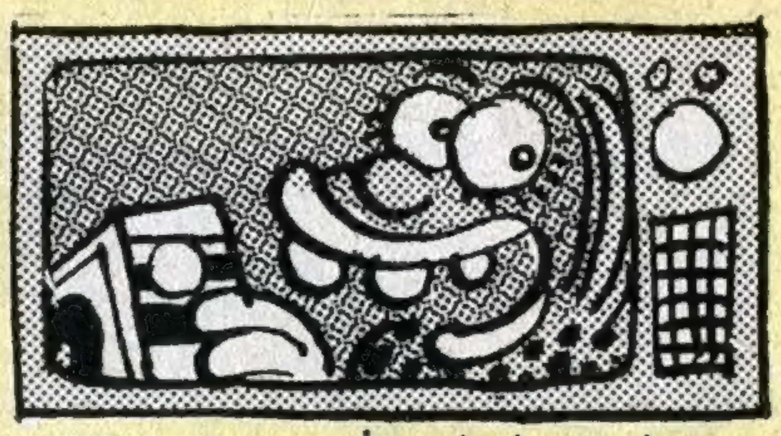

Alikopterimiz, İstanbul semalarında uçmaktadır. İnsanlar dehşetle bir o yana bir bu yana kaçmaktadır. Çünkü Layla lezzet testi ekibi test yapacak kurbanlar aramaktadır. Ve birisi yakalanır. Dört ayrı dilim ekmeğe yağlar sürülür. Kurbanımız dilimlerden birer ısırık ısırrır. Hangisi güzel derse Layla odur. Kurbanımız tam titreyip, morarmaya başladığı anda Pan-Layla yetiştirilir. Ve kurban yaşama döner. Zaten bu kurban genelde hayatında hiç T.V. reklamı seyretmeyenlerden veya Uranüs'lülerden seçilir.

O sırada yeni Lolo ekibi, marketlerde önde 10 grostonluk dev gizli kameralarıyla gezmekte ve 1 deterjana karşılık, 2 deterjan almayı reddecek kerizler aramaktadır.

Ve ve veee evet keriz evkadını bulunur, 1 deterjana karşılık 2 deterjan hemen teklif edilir. Keriz kadın rededer. Bu sırada gizli kamera kadının üçbuçuk santim uzağından zoom yapmaktadır. Fakat keriz kadın onu gizli kamera değilde, marketten alış veriş yapan bir katalitik soba zannetmektedir.

Ve ev kadınımıza gizli kameraya çekildiği söylenince kadıncağız şaşırıp gülmekten altına sıçar. Market bok olur.

Daha sonra Yeni lolo ekibi 2 hafta sonra kadının evine gider. Kadının bu kez de aynı haltı yemesiden korkan Yeni lolo ekibi yanlarında gizli kamera yerine gizli pençe götürürler. Kadın markette batan donunu yıkamıştır.

Ve bu arada büyük bir sabır göstererek kendisine verilen kutunun ne kenarından bakar, ne de yırtıp açar. Neyse kadın donunu gösterir ekibe. Bu şaşırtıcı bir durumdur. Bok lekeleri, adet lekeleri ve sarı sidik lekelerini bu deterjan çıkarmıştır. Kadın çok mutludur. Yeni lolo ekibi deterjanın kağıdını yırtar yeni lolo çıkar. Kadın şaşırır ve "Aaaa yeni loloymuş" der. Zaten eski lolo hiç olmamıştır ki o hep yeni lolodur. Ekibimiz yeni maceralara doğru koyulurken Ayşe teyze kapıyı çalar. Ayşe teyze gezmelik çantasında çamaşır suyu ile gezen moron bir teyzedir. Üstelik gömleği, fularıda, taşıdığı çamaşır suyu ile renk olarak takımdır.

Ayşe teyzeyi gören debil çocuklar şeftaliyi avantür filmlerdeki "Yadigar" gibi Nnnıııııhhhaaa diyerek yerler. Bu adettendir. Şeftali suları tişörtlere akar, gömlekler, çarşaflar cart, caaaart diye yırtılır. Ayşe teyze çığlık çığlığa orgazma ulaşırken, Türkiye'nin en büyük çamaşır makinesi üreticisi Korçelik Bariel'i önerir. Büyük şeylerle mutlu olmaya alışmış kadınlar şaşırarak. "Ay bu küçücük bamya kadar şeymi o kadar çamaşırı yıkayacak" der.

Tersil gelir onları, bir güzel miker ve iyi akşamlar diler.

SON

Fatih Solmaz

-DEVAMI HAFTAYA-

Karaman 'ın koyunu ,sonradan çıkar 5

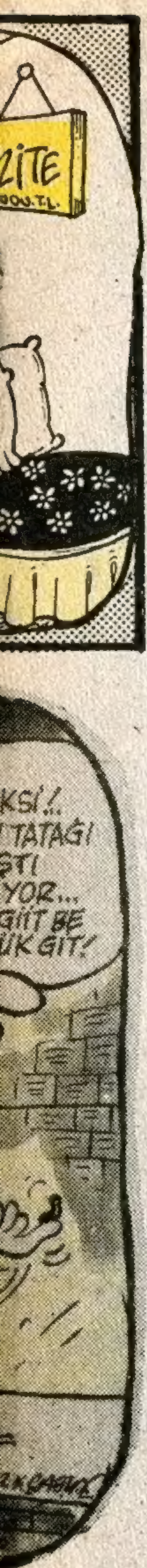

DEDE GAZİ VE TRİPLERİ

Mahmut TİBET

Kırık Leblebi

SUAT ÖZKAN

LİMON okuru...

KOMİKAZE

ERDİL YAŞAROĞLU

LUNAPARK

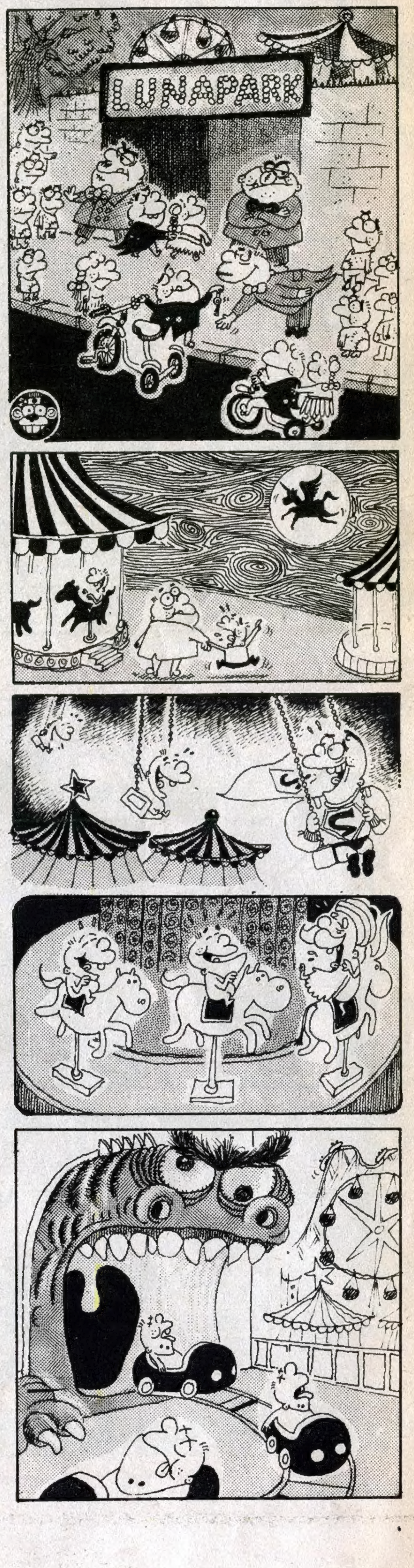

BAYILTIRIM ADAMI

Merrrhobi yahu! Nasılsınız yanaklarını sıkıştırdıklarım?

Bu ne çaba?.. Gelen mektupların çoğunda habire benim kimliğim üzerine tahminler, tahminler.

Niçin?

Gerçekte kimsenin kimseyi tanıması kimsenin umurunda değil de, herkes, herkesi kendi tekrarı için mi kullanıyor? Kendini ona mı yansıttırıyor? Bir iletişim kuruyor, kendi için bir referans noktası elde ediyor.

Kimliğimi bilirseniz referans noktanızı tanımış, onun özelliklerinden haberdar olmuş olacaksınız. Böyle olunca da küfürlerle de dolu olsa o güzelim iletişimimiz bir aleladeliğe dönüşmüş olmayacak mı?..

Ben Yılmaz Yerindedurmaz'ım. Bu iyi. hepimiz için belirsizlik sağlıyor. Üretim ve av için en güzel havadır, bu belirsiz havalar.

Şu iki mektuba bayıldım. Sahiplerinden ve sizden onları bayıltmadığım için özür diliyor, bu iki mektubu aynen yayınlıyorum.

Merhaba Mazmaz kardeşim. Bakıyorum da eline kalem alan seni aşağılayıp tatmin olmaya çalışıyor. Ne bu yahu? Ne bu öfke, bu gocunma şu tatlı dünyada elinden geldiğince sakin sakin yaşamak varken? Deli mi bu arkadaşlar? Hem onların yaptıkları bütün aşağılamaları otomatikman üstüme alıyorum, çünkü ben de senin gibi düşünen biriyim. Tabii seni tanımam, geçmişini, karakterini bilemem ama köşende sunduklarına baktığımda en azından seninle aynı temele sahip olduğumu görüyorum. Sıfatlar çok gereksiz. İnsan? Belki... Canlı? daha iyi... Varlık? bu biraz daha tatmin edici. Yalnızzz, unutmadan, gerekli felsefi olgunluğa erişmemiş olanlar çok yüzeysel yargılarıyla bizleri bir hiç diyerek nitelendiriyorlar. Yazık. Ben kendi doğru yolumu (yani HİÇ BİR YOL!) bulana kadar gerekli-gereksiz, doğru-yanlış sürüyle akımı, fikri, filozofiyi yaladım yuttum, hâlâ da sabırla öğrenmeye devam ediyorum. Çok özgürüm. Bugün inandığımı yarın inkâr edebilirim. Bu bana sonsuz hoşgörü sağlıyor. Ve çok da mutluyum. Sonuçta benim azıcık mütevaziliğimi de bozmama sebeb oluyor bu "sıfatlılar". Hepinizi cebimden çıkartırım, yeter ki sağlam mantıkla düşünün. Çünkü, aynı bir radyo gibi, frekansımda çalışırım. Zaten saçma bir fikri (meselâ faşizm ya da komünizm ya da kapitalizm ya da teokrasi vb.) sağlam mantığa oturtarak savunamazsınız. Bilmem yanlış mı söylüyorum. Yılmaz kardeşim, bu konuda sen ne dersin? Neyse ben artık yavaş yavaş kaçayım. Güzel köşen için teşekkürler, sana ve bütün arkadaşlarıma selamlar. (Sana da SEZGÜN!)

Kaya Barış Purut
İSTANBUL

Doğal yaşama koşulları bilimsel ve tıbbi müdahalelerle ortadan kaldırıldığı için doğal seleksiyon mekanizması da yok oldu ve böylece insanın evrimleşmesi bitti. Halbuki bir resim insan beynine kaç hücre daha ekler, ne kadarı genlere geçer, bir sonra doğan kaç adım önden başlar ve katlanarak artan görsel çeşitliliğin ağırlaştırdığı beyinler bu çeşitliliğin çöp kısmından kurtulmayı kaç zamanda becerir diye sorup duruyordum kendime.

Artık yarından söz ederek bu günü hafifletmek mümkün değil. Yine de orta yaş üstündekiler gençlere dönüp sizler... oh, sizler... demezler mi...

Şimdi ellerime bakıyorum ve işte hepsi bu kadar.

Kimse "önce çöp vardı" demez herhalde.

Peki sevgili Y.Y., aramak-şimdi kendini savunan tek fiil o mu?

Belki de aramamak, sadece dilsiz bir sezgin gibi- bakmak, düşünmüyormuş gibi yapmak, çizmemek?..

Not: Elimde olsa her gün muhteşem yemekler pişirip oradakilere yedirmek isterdim. İnanın çok üzülüyorum. Sevgiler, Lamrak

Aslında biliyorum, biliyorum
sadece düşüncemin aktığı an
gerçek, düşünülmüşle ne
yaparsam yapayım tiksindirici-
çünkü eylem hem bir sonraki anı
eksiltiyor, hem de yaşanmış
alana ihanet ediyor.

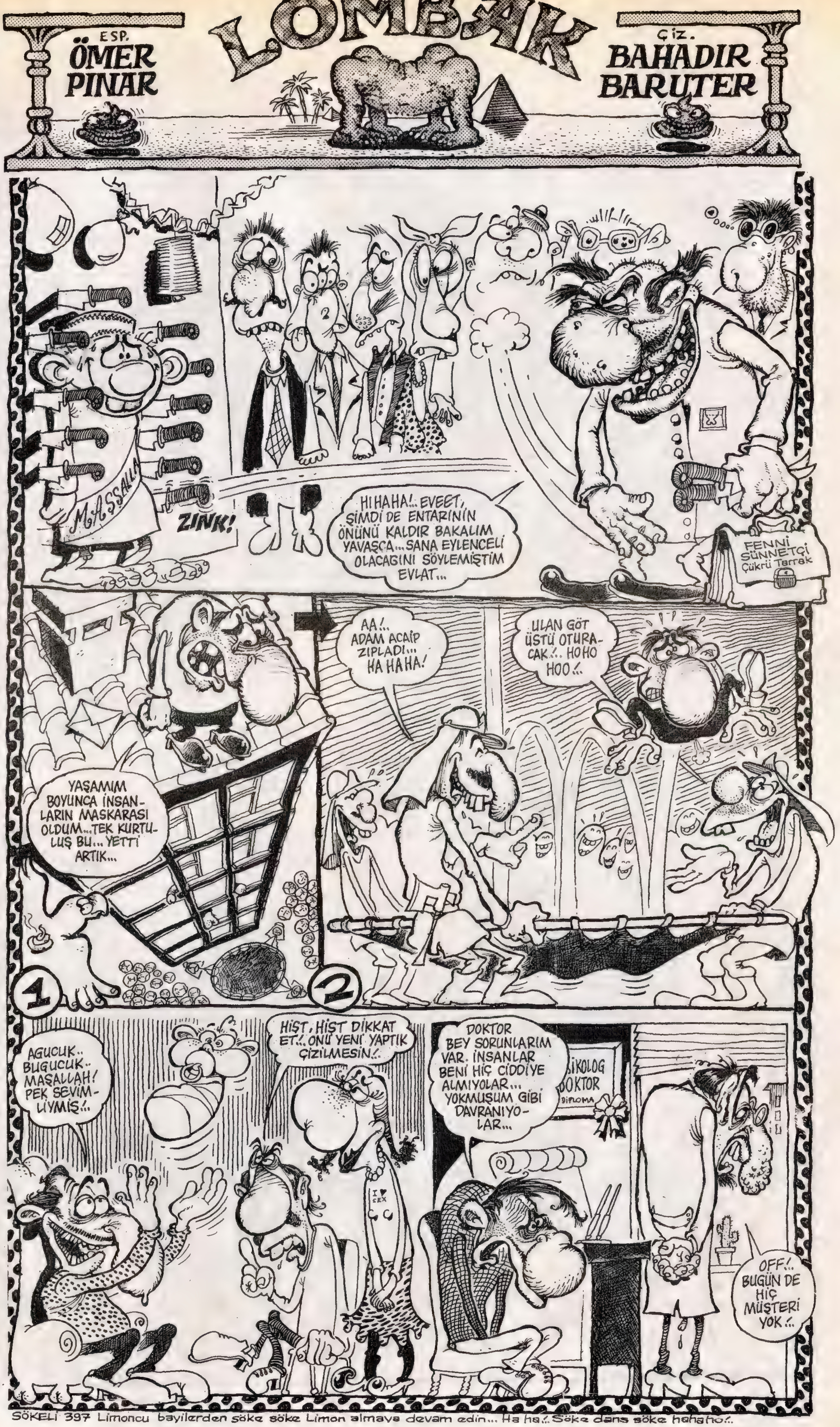

SÖKELİ 397 Limoncu bayilerden söke söke Limon almaya devam edin... Ha ha!.. Söke dans söke hahaho!..

BEZGİN BEKİR

TUNCAY AKGÜN

Edebi Lakırdılar

KEMAL ARATAN

KAFİYELİ FELSEFELER: 4 (KAFİYESİZ DÜŞÜNCELER)

Calışma masamın başındayım. Işte, önümde teksir kâğıtları, üstüste, düpdüzgün duruyor. İşte, parmaklarımın arasında, sevdiğim cins, siyah tükenmez kalem. Bu kalem, eğer kâğıtlar bir deste ise ya da az kâğıdım olduğu halde alta iki adet katlanmış gazete koyduğumda, nefis sonuç veriyor. Enfes ve nefis. Güreşçi minderi gibi sıkı bir yumuşaklığa ulaşan bu yüzeye, bu kalemin sivri ucunu bastıra bastıra, göme göme, yazmak tercihimdir.

Bulabildiğim sürece daima siyah tükenmezle bu cins kağıda yazıyorum. En iyisi bu.

Masamın üzerindeki camda bileğimin hafif bir temasıyla teksir kâğıtlarım topluca kayıyorlar. Alttan camın altına önceden yerleştirdiğim fotoğrafım çıkıyor. Yanında geçen haftaki yazımın makinede dizilmiş bir nüshası var. Diğer yanındada gene bu köşede yayınlanmış bir küçük çizimin orijinali var. Pek sevmiştim bu çizimi. Şimdi tarif etsem, köşemin sürekli okuyucuları hatırlayabilir diye düşünüyorum. Tarif edeyim mi? Edeyim mi?..

Yazık. Kopuk bu.

Bu yazının yayınlanacağı düşüncesiyle yazımda buraya kadar gelip bir an bu çizimi anlatma düşüncesine kapılmışken bir şey farkettim. Evet kopuk bu. Şu anda yazıyı okuyorsunuz, şu anda yazıyı yazıyorum. Yalnızım. Oysa siz bunu okurken başka bir hal yaşıyacaksınız. Ben yazıyorum. Üç gün sonra okuyorsunuz. Ben yazıyorum. Şimdi okuyorsunuz. Yok, hayır sizin yerinize ben okuyorum ilk kez. Bu ''şimdi okuyorsunuz''un ta kendisi.

Bir an kendimi o üç günü aşmış gibi hissettim. Siz?...

İçinizden bazıları bu teksir kâğıtlarını, tükenmez kalemi, fotoğrafı, dizgiyi ve küçük çizimleri niye yazı konusu yaptığımı düşünecek biliyorum.

Bunları yazarken, bana bu elemanlarında, geride kalanlarla eş değer bir duyum verdiğini belirtmek istiyorum. Çok şeye, çok ana tercih edebileceğini düşündüğüm bir anda çevremi saranlardı onlar. Onlar da hayatın geride kalanları kadar önemli. Onlar sayesinde yaşadığımı hissettim. Coşkulu, delicesine bir şey değil bu. Sakin, düpdüzgün uzanıyor ve sende oradasın, onunlasın ya da o senin içinde.

Tükenmez kalemim, teksir kâğıtları, cam masa, fotoğraf ve diğerleri bana bunu kazandırmaya yetti işte. Şimdi şu yaşadığım anda.

Yazımı bitirmeyi düşünürken -ki bu teknik bir zorunluluk- onların hepsi de hâlâ çevremdeler. Yalnız etkileri azalıyor gibi. Yok, hayır, azalmıyor fakat değişiyor. Herhalde yazı bitiyor. Uyku vakti.

BAYIR GÜLÜ

Feyhan GÜVER

GÜMBÜR CEMAAT

AHMET YILMAZ

SEFAYLİN'e bu köşeden MUTLU-MUTLU-luklar
FARUK

hassas noktalar

M.ÇAĞÇAĞ

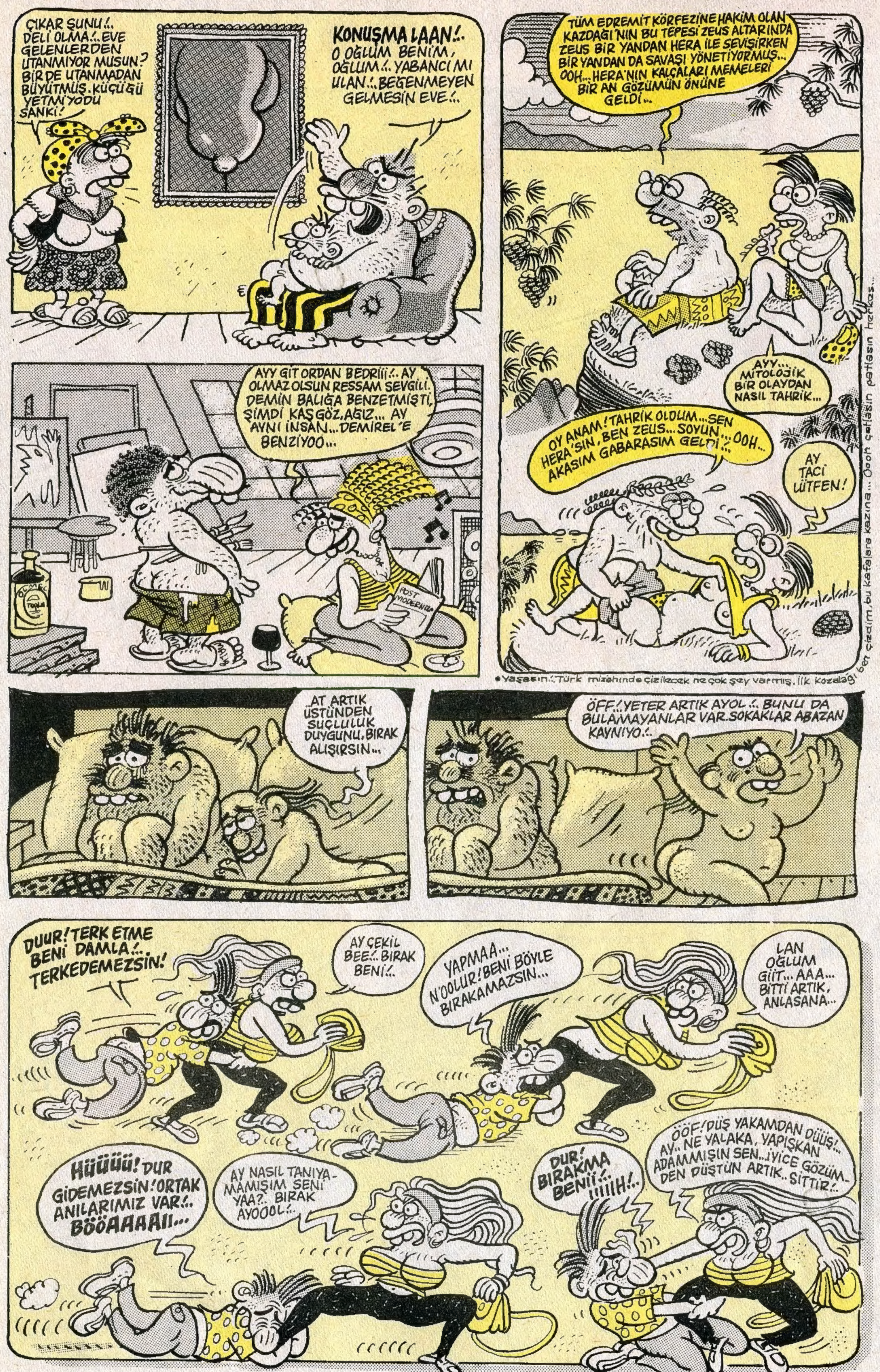

Okur mektupları

Sevgili sol görüşlü, aydın, demokrat dostlarım

Sayılardır bu dergide Doğu ve Güneydoğu'da olanlar hakkında yazdınız, yazdınız, çizdiniz, yazdınız.

Ne yapmak isterdim biliyor musunuz? Size polis üniforması giydirip "Ora"ya yollamak isterdim. Ve demek isterdim ki size: "Fikir ve hareketlerinizde serbestsiniz bir polis gibi davranmanıza gerek yok"

Ama şunu düşünün: Farz edin ki işsiz kaldınız, sanatınız yok evli ve iki çocuk babasısınız. (Bir erken evlenme vakasısınız yani) sevdiğiniz bir yakınınız gelip size "Gel polis ol, sana ayda iki milyon veririz" dedi. Parasızsın , çocuklarınız aç. "Peki" dediniz adama "Ama şartlarım var: Kimseye işkence yapmayacağım, kimseye küfür etmeyeceğim, kimseye kötü muamelede bulunmayacak, insan olmanın getirdiği hak ve hürriyetlere saygılı olacağım. Hatta silah dahi taşımayacağım" Adam da (güya) kabul etti "ama" dedi, "üniforma giyeceksin, mecbursun" "kabul" dediniz.

Giydiniz üniformanızı. Görev emriniz küçük bir "ora" kasabasına çıktı. Bir akşam üstü vardınız, eşyanızı taşıyan kamyonla, görev yerinize. Asık suratlarından hoşlanmadığınız polis memurları isteksiz gönülsüz yardım etti eşyanıza.Karakolun üstündeki lojmanlardan birine,ilçe emniyet müdürünün makamına çıktınız,"Ben geldim, burdayım" dediniz. Bir sürü babacan (güya) nasihatten sonra çıktınız odadan. Karakol amiri komiser, hemen yakaladı kolunuzdan "Adam az, bu akşam gece nöbetine yazdım seni sekizde hazır ol" emrini verdi. Saat sekize çeyrek var. Üstteki lojmanınıza çıkıp alelacele yediniz yemeğinizi ve giyinip indiniz. İlk yaya devriye size yazılmış. Bir de şişko bir polis (yaya devriye iki kişidir. Biri otomatik silah , diğeri telsiz taşır). Silahı ittiniz,telsizi aldınız.

Müthiş bir sıcak. Gece cehennem gibi karanlık ve sıcak. Şişko kendinden emin. Arasıra ilçeyi çevreleyen tepeleri inceliyor kaçamak gözlerle... Ağzında da bir türkü devamlı. İğrenç bir ses. Bir dağın yamaçlarına yerleşmiş kasaba öylesine engebeli ki... Kasabanın en yüksekteki yerine kurulmuş çarşı. Şişko kafasıyla gösterip "Çarşıyı bir gezelim" diyor.

Halk cana yakın, bir sürü soru soruyor; saçma sapan olanları zorla gülen dudaklar, nefret dolu olanları ise gözler.

Sadece erkekler var uzunluğu 3 m.'yi geçmeyen caddede. Birdenbire gözünüz bir bele takılıyor. İncecik ama,çelik kablo gibi bir erkek beline. Silahlı bir bel! Bir diğeri?! Evet o da silah!, diğeri!, diğeri!

Şişkoya dönüyorsunuz, anlıyor ne soracağınızı "yok" diyor "Elden birşey gelmez." "Bunlar... aşiretinin fertleri. Alır götürürsen sen yanarsın. 200 erkekten oluşan ailelerinde milletvekili bile var. Onlar 2 günde serbest bırakılır. Ama anana yazık olur." "Niye?" "Senin memleketten bayağı uzak burası, sokağa dökülmüş işkembeyi toplamak için çok yol teper zavallı. Hem polis de araştırmaz kim yaptı diye. Çünkü onun anasının romatizması vardır. Buraya kadar yorulamaz,yorulmaz kadıncağız."

O sırada şişko ilerdeki karanlık, zifiri karanlık tepelerden birine gözünü dikiyor, "yürü" diyor "acele et çaylak." Kalabalıktan çıkınca şişko telsizi kapıyor elinizden ve az aşağıda, hemen görülen karakolda, karşı tepelerde hareket olduğunu bildiriyor. Son kelimesini söyler söylemez kıpkırmızı bir ışık çıkıyor tepeden ve alevden bir çizgi çiziyor karakolla tepe arasına bir anda. Bir patlama!.. Ardından kısa bir sessizlik sonra yangın. Çocuk çığlıkları... Bir an için unutuyorsunuz, evinizi lojmanın hangi katına taşıdığınız, hayır unutmadınız! Aslında hatırlamak istemiyorsunuz şimdi üstünde yanan kocaman bir delik alan birinci katta olduğunu evinizin.

Şişko sizden hızlı davranmış hem karakola koşuyor (adeta yuvarlanıyor) hem tepeye yaylım ateşi açmış. Siz karakoldakileri değil ailenizi (tabi kalıp kalmadığından şüphe ettiğniz ailenizi) korumak için koşturuyorsunuz.

Giriyorsunuz içeri, herkes tepeye ateş açmış, yerler kan gölü. Gene bir polis şoka girmiş. Bembayaz olmuş, yüzünü titreyen çenesi sarsıyor. Lojmanları karakola bağlayan kapıya koşuyorsunuz. Kapı çökmüş!

Emniyet müdürü de karakolda omuzuna bir demir saplanmış sağlam kolunda bir otomatikle yaylım ateşinde.

Ateş yoğunlaşıyor, o sırada şişkoyu farkediyorsunuz yanınınızda. Sapsarı olmuş yüzü korkunun verdiği sinir gerginliği ile anlamsız sırıtıyor. Basıyor tetiğe, görmeden, nişanlanmadan... Basıyor, basıyor...

Sonra şişkonun yüzünü bir ara tekrar görüyorsunuz. Bu kez kıpkırmızı ama. Ayaklarınıza devrilen o kocaman gövde ayakkabınızı kanla dolduruyor. Yukardan ağlayan çocuk sesleri, haykıran kadın çığlıkları.

Karakolda bakıyorsunuz tekrar. Üç kişi ayakta siz dahil dört. Anlıyorsunuz ölüm yakın. "ama" diyorsunuz, "Belki de aileme bir şey olmadı. Belki karım sağ dönmemi çin dua ediyor yukarda." "Ya da ölürsem, ne yaparlar?"

Kapıyorsunuz şişkonun otomatiğini ve...

Hey! dur bir dakika dur. Sen nasıl adam öldürürsün? Senin bu masum halka silah çekmeye ne hakkın var? İşkenceci polis seni! Seni uygarlık düşmanı barbar. Nasıl kıyarsın bu yüzyıllarca ezilmiş garip fakir halka? Faşist polis seni! Sen kimbilir daha kimleri öldürmüşsündür?

Hayır, hayır adam öldürmekten yana değilim. "Ora"lılara düşman da değilim. Demokrat düşündüğüme inanıyorum. Çok okurum, ama bir fakülte bitiremedim başlamış olsam da...

"Bana sorsa" diyorum taraflar. Ah özellikle o silahlı insanlar, desem ki onlara: "Silahını bırak, karakol roketlemeyle, polis otosu taramayla, kaymakam kaçırmakla bir yere varamazsınız, hadi ver o silahı bana" Alsam silahını tutuklasam onu ve götürüp teslim etsem amirime "Amirim O'nu hırpalama, O'na iyi davran, çünkü ırkının refahı için savaşıyordu ve bilmeyerek, istemeyerek cahilliğinden silah kullanıyordu savaşında."

Ama diyorum ki "yukardakileri yaşayan ben değil de siz olsaydınız, sevgili okumuş -okuyan kardeşlerim, insan haklarına saygılı dostlarım, üniformamı gördüğünüzde yine "ben polisten hoşlanmam" der miydiniz? Bünyesinde aşağı-yukarı 60.000 silahlı memur barındıran bir teşkilâtın bütün çalışanları için polis = barbar + ilkel + faşist eşitliğini bu kadar rahat kurabilir miydiniz?

Evet ben okumadım. Cahilliğime verin, belki duygu dünyam sizinkinden dardır. Mantık ve bilim dünyam da öyle. Ama affınıza sığınıyorum ben ve benim gibi nice memuru da bu eşitliğe dahil etmemeniz ayıp değil mi?

Kaleminize, harcadığınız mürekkebe, kâğıda, okullarda tarifinize uyan polislerden dayak yiyerek geçirdiğiniz yıllarınıza yazık değil mi?

Belki yediğiniz bir copun düşmanlığı, fakültenizin önünden üniformayla geçerken yüzüme tükürmeniz, ben, cahil ben gaddar, 5 insan katili polis ben, ailemi yok eden ırkın fertlerinden biriyle aynı evde bekâr hayatı sürürken, ayıp değil mi?

Bir polis

Sayın Aylin Göksoy, Sayın Engin Yılmaz ve Sayın Engin Yaldır

Hepinizin sevgili Limon'da çıkan yazılarınızı okudum ve inanın çok şaşırdım. İnsanların nice sorunlarla uğraştığı dünyamızda siz müzik zevklerinizi tartışıyorsunuz (diyemiyorum). Çünkü sevgili Aylin'in mektubu dışındaki mektuplar hakaret dolu). İnsanları dinledikleri müziğe göre sınıflandıramazsınız. Tıpkı sanatçıları kaset satışlarına göre sınıflandıramayacağınız gibi. Her müzik belli ortamda dinlenir. Neşeli bir partide Mozart, güzel bir gecede yıldızları seyrederken metal dinleyemezsiniz. Bu kısım mayo, yazın kürk giymeye benzer. Hepinizin müzik zevkine saygı duyuyorum. Çünkü bütün müzik türlerini seviyorum. Ama sevgili Aylin ve Engin Yalçın arabesk yalnızca acı müziği değil. İnsanın O.G., F.T ve diğer arabesk icracılarının pek çok fıkır fıkır parçaları var. Ve segili Engin Yılmaz G.Y., senin deyiminle 20 bin satabilir ama güzel müzik yaptığı kesin, bence bir kere olsun dinle. Biz üniversite gençliği veya en azından benim tanıdıklarım ve benzerinde olduğu sürece bir resitalden, bir hard rock parçasından veya bir oyun havasından çok büyük zevk alabiliyoruz. Ama yeter ki müzik ve ortam uyumlu olsun. Hepinize en içten sevgi ve saygılarımı sunarken sizden bir şey rica ediyorum. Birbirinizi şu veya bu müziği dinlediği için değil insan olduğunuz için sevin. Kimbilir belki birgün karşılaşırsınız bu gün söylediklerinizden ötürü yüzünüz kızarmasın.

Melike Semizoğlu/İSTANBUL

Sevgili Limon çalışanları,

285. sayınızdaki Fatih Kaçan'ın "Samimi İtiraflar" köşesini okudum. Hangi koşullar altında bize mükemmel bir dergi çıkartmak için uğraşıp, didindiğinizi ve her türlü maddi ve manevi zorluğa göğüs gerip nasıl amansız çalıştığınızın çoğumuz farkındayız.

Maalesef şu anda derginizi almaktan başka elimizden birşey gelmiyor. Bilmiyorum, çözüm olurmu ama ben arkadaşlardan derginin tanıtımını üstlenmeye tirajının hiç olmazsa bir nebze arttırmaya davet ediyorum. Tabii siz çalışanların da aynı özveriyle çalışacağınızdan eminim.

Bir de artık bu müzik kavgasına son verelim diyorum. İnsanların kültür ve medeniyetleri geliştikçe müzik zevkleri de gelişir. Yani şu anda bir müzik türünde karar kılmamız, ileride çıkabilecek daha güzel müzik türlerini engelleyebilir. Bunun yerine toplumumuzun gelişmesini engelleyen ekonomik, sosyal veya politik konular işlenip tartışılsa daha iyi olur. Tabii müzik konusunda tartışmalar olmasın demiyorum ama biraz daha asgariye indirip, insan haklarına en ufak saygımız varsa kimsenin dinlediği müziğe karışmamayı tavsiye ediyorum.

Tüm çalışan ve okuyuculara sonsuz saygılarımla.

Lütfi Ural/UŞAK

Sevgili Limon çizerleri,

Siz varya siz gelmiş geçmiş en bitirim mizah çizerlerisiniz, sizin bir arada toplanmanız, Marx'ın, Lenin'in, Engels'in bir araya gelip parti kurması gibi bir şey, nasıl Deep Perpıl için rock okulu deniyorsa sizi de mizah okulu ilan etmek gerekir. Sen Mehmet Çağçağ hocam, sen büyük bir ekolsün, senin maşaklarını yemek lazım, hele siz varya Ömerle Bahadır, sizin Allahınız yok be! Nereden bulursunuz o absürd esprileri. Bahadır'ın çizgileriyse muhteşem. Dengeli beslenmesiyle Kaan Ertem Ruh sinemasıyla Tuncay Akgün, Kemal Aratan, Suat Özkan ve diğer tüm çizerler siz harika fırlamalarsınız. Aman siz de aranızda fitne füsür çıkarıp ayrılmaya kalkmayın hemen yazarım Ahmet Vardar'a. Zaten birileri ayrılıp bir dergi daha çıkardılarmı, onu da almak için dötü mötü kaybettik demektir.

Bir okur

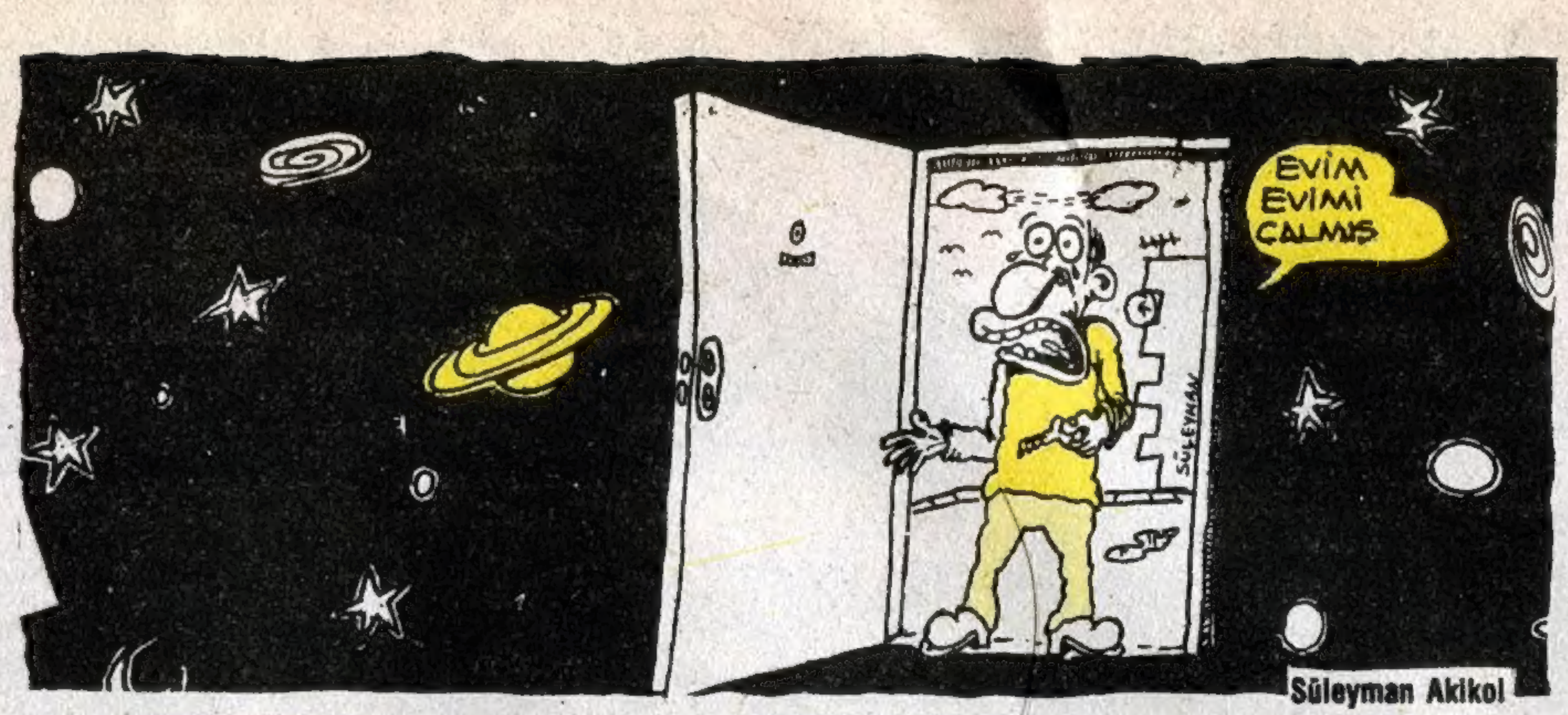

Süleyman Akikol

Serdar Kutca/Mersin

Fatih Solmaz

Ahmet Savaş

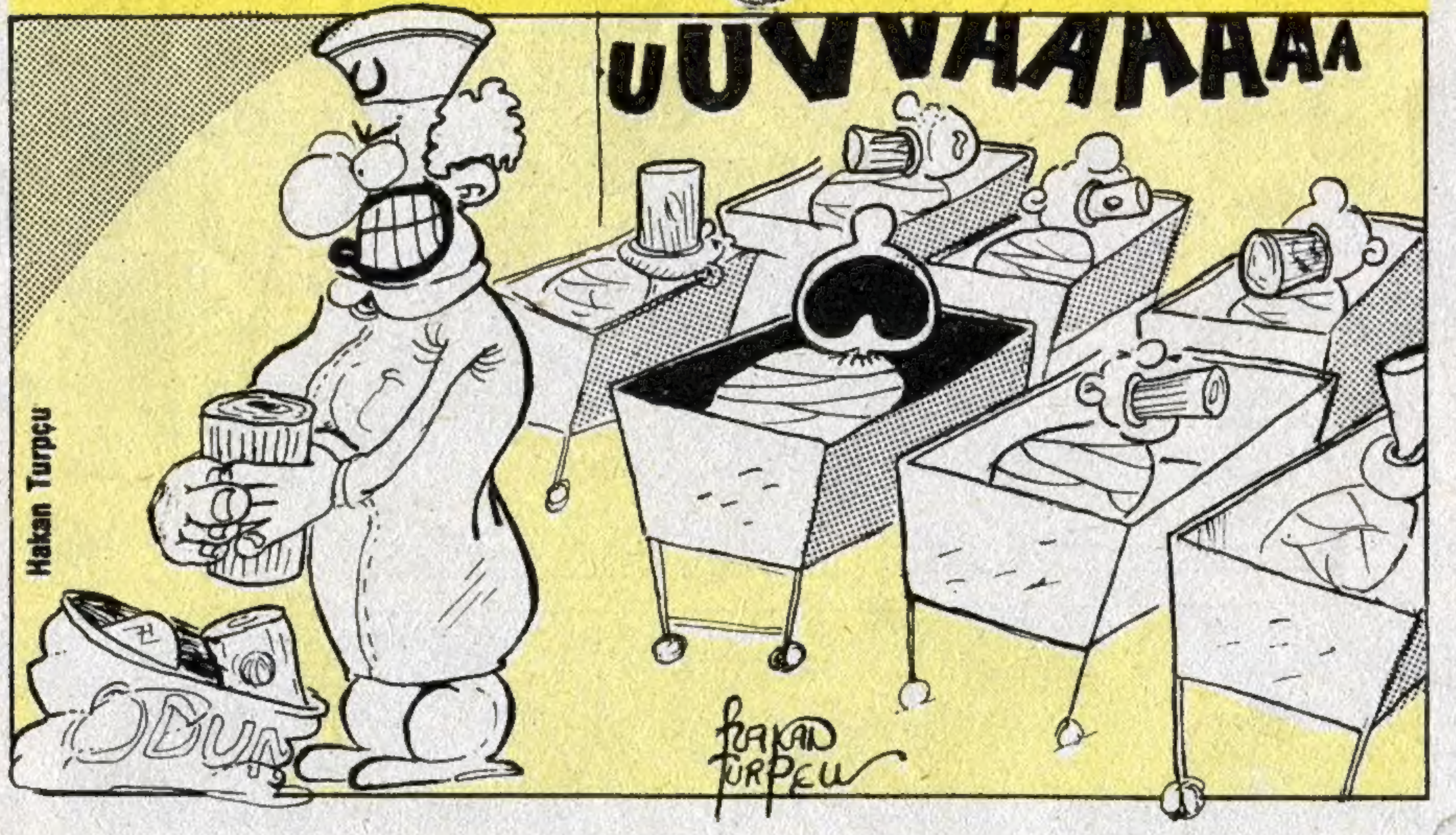

Hakan Turpçu

LİMON

3 Eylül 1991
Sayı: 287

Yayın Kurulu: **Kemal Aratan - Tuncay Akgün - Mehmet Çağçağ**
Koordinatör: **Suat Özkan** Yazıişleri Müdürü: **Mahmut Tibet**
Adres: **LİMON. Turanlı Sokak No: 20 34350 Beyazıt-İstanbul**
Tel: 518 39 44 - 48 (327-367)
Sahibi: **Gün Holding** Baskı: **Gün Holding Matbaacılık A.Ş.**
Dağıtım: **Hür Dağıtım**

LİMON DERGİSİNDE YAYINLANAN RESİMLİ ROMAN, KARİKATÜR VE YAZI YAYIM HAKLARI LİMON DERGİSİNE AİTTİR. HİÇBİR GAZETE, DERGİ YAYIN KURUMUNDA İZİN ALINMADAN KULLANILAMAZ.

23.8.1991
03.15

Sevgili Limon'cum,

Sen beni pek tanımazsın, ama ben seni 285 sayıdır okuyorum ve son 1 saatimi de sana yazıp yazmamayı düşünerek geçirdim. Karar verdim yazıyorum!

Perşembe geceleri yatakta okurum hep seni ve aynı geceler "Okur Mektupları" köşesi pas geçmeye başladım son zamanlarda; zira ağlama durumuna döndü köşe. Cevaplayan, cevaplanan, cevabını alan, bi tarafına sokan v.s. Kısacası boku çıktı işin! Dişi ağrıyor, çünkü şişen oraya sallıyor mektubu. Kızma şimdi, tabii ki vatandaş derdini, isteklerini yazıp (sana) senden neşriyat isteyecek, lakin sen bir mizah dergisisin ve seni gülmek için okuyoruz. (Bazen gülerken düşünüyoruz.) Daha da, çok zaman okuyacağız; hele ben 3 ay sonra askere gidiyorum ki sana bakıp bakıp, okuyup okuyup gülücem! Eee, hâl böyle olunca ister istemez, Orhan'lı, Sezen'li, Kurtarılan Türkiye'li Metalli, kıllı tüylü köşeni pas geçiyorum ve her seferinde "ulan bu üç sütunda ne gülmeceler olurdu bee..." demekten alamıyorum kendimi.

Bak sana bir önerim var; bu üç sütundan hiç olmazsa birini gülmece yazılarına ayır. Hatta sana makro bir kıyak olsun diye başlıkta önereyim. Sütunun adı PALAVRAMI YİYİM BE! olsun. Değişiklik olsun, millet buraya palavra yazılar yazsın, sen de yayımla. Bak göreceksin ne muhteşem palavralar çıkacaktır.

Kocaman tirajlı sayılara, hoşçakal.

Köksal ÜNLÜ

Hey il yapıcıları hey!..

Yav gardaş orayı burayı durmadan harıl harıl il yapiysiniz. Ya bu bizim ÇEMİŞGEZEK nolacak?

Biz bu memleketin evlatları değil miyiz? Lolon (1) yiyom gardaş bizim neyimiz eksik yav!.. Goca bir Türkiye'ye nam salmışık. Adımız çıkmış doksana inmez seksene.

Buradan yetkililere sesleniyoruz. Eğer gardaş ÇEMİŞGEZEK'i il yapmazsanız; hepimiz tahtaya teneşüre gelelim ki toplu intihar edeceğiz.Yetti artık, Türkiye bili bizi, dünya da bilsin gardaş. Dirimiz(*) para etmedi, ölümüz tarih yazar. Oylarımızı da götüreceğiz size bırakmayız!..

Not: Çemişgezek şivesi ile yazılmıştır. Kaynaklarda Çemişgezek'ten.

İmam Küçüköztürk

DUYURULAR

MUSTAFA KAMİL ZORTİ'nin HAKİKİ HATIRALARI **"NETEKİM"** Papirüs yayınlarından çıktı.

GRUP SEYİR DEFTERİ'nin **TIRIŞKADAN NAMELER** adlı ikinci kaset albümü çıktı

SUAT GÖNÜLAY

HAYATIM ROMAN
BALTALAR ELİMİZDE

SUAT GÖNÜLAY'ın resimli roman albümü HAYATIM ROMAN-BALTALAR ELİMİZDE" joker yayınları tarafından çıkarıldı.

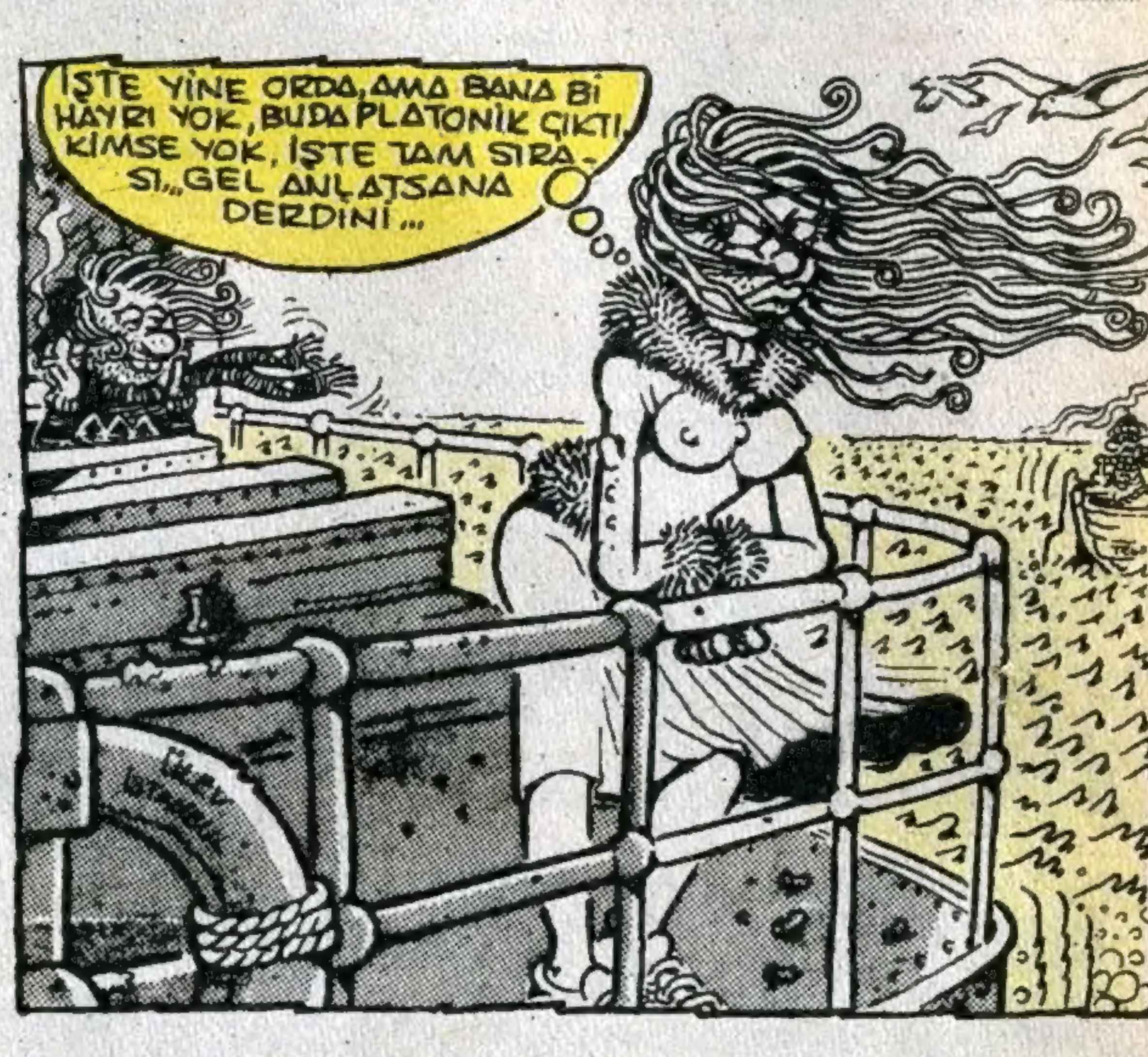

Güle sorma o bilmez, aşkı sevdayı neresi FİRİJİT olmuş... İki gönül bir olunca samanlık kan revan olur. KİN ATASÖZÜ...

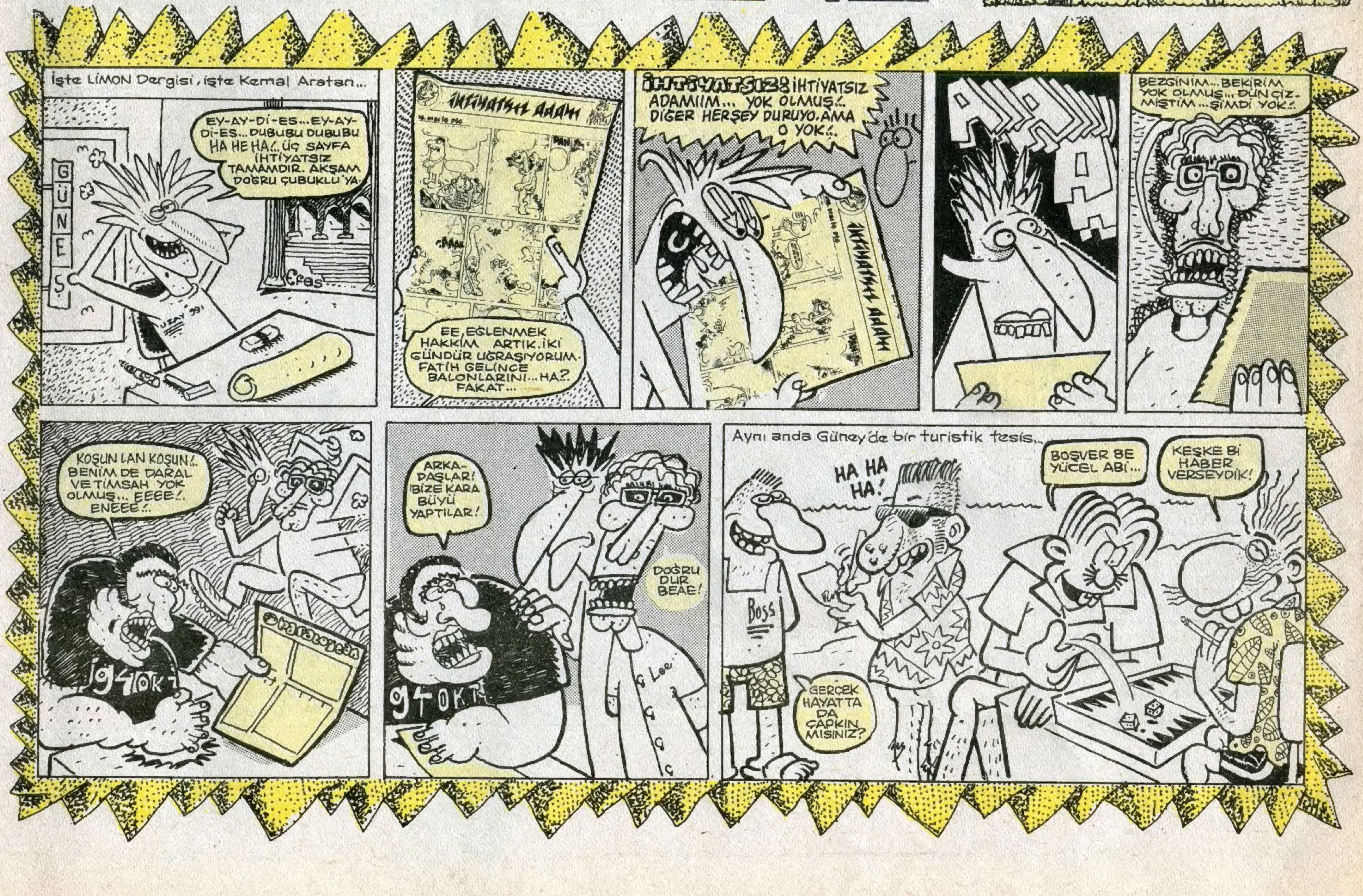

-DEVAMI HAFTAYA-

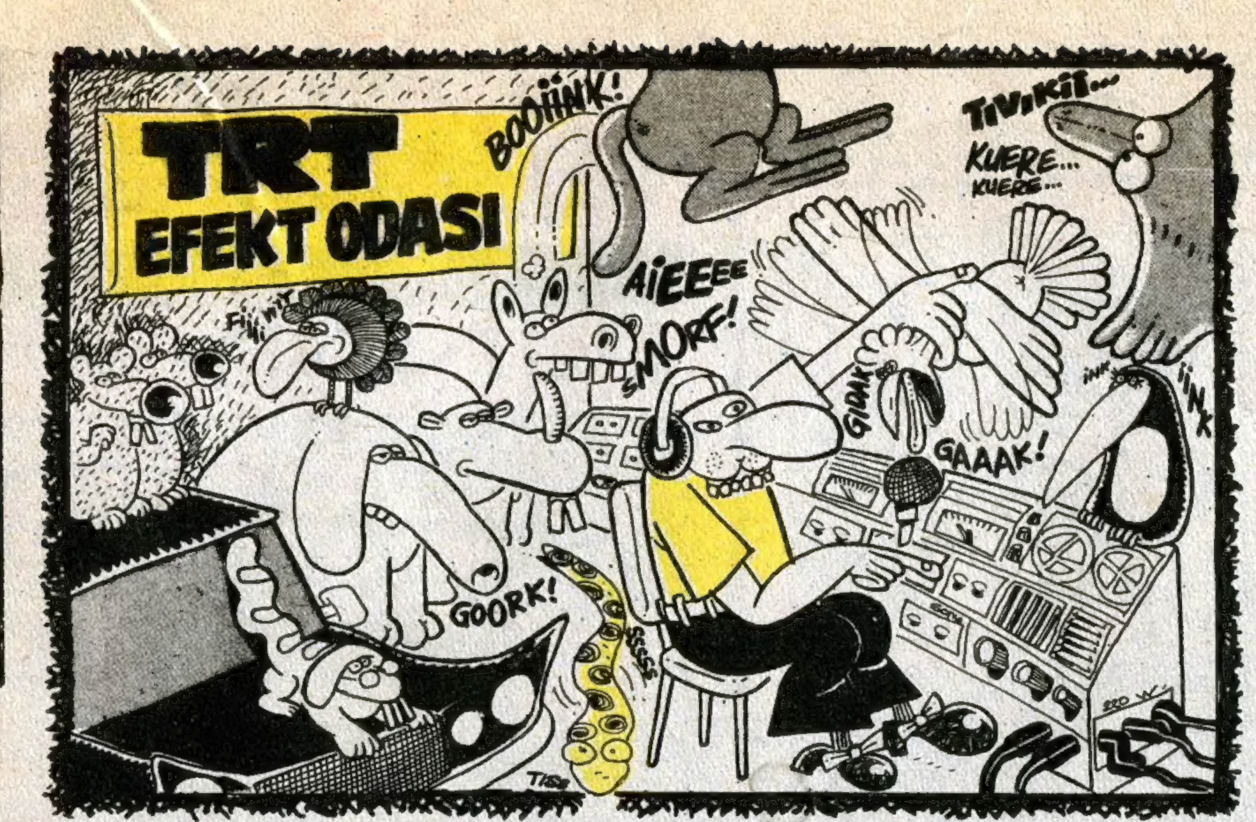

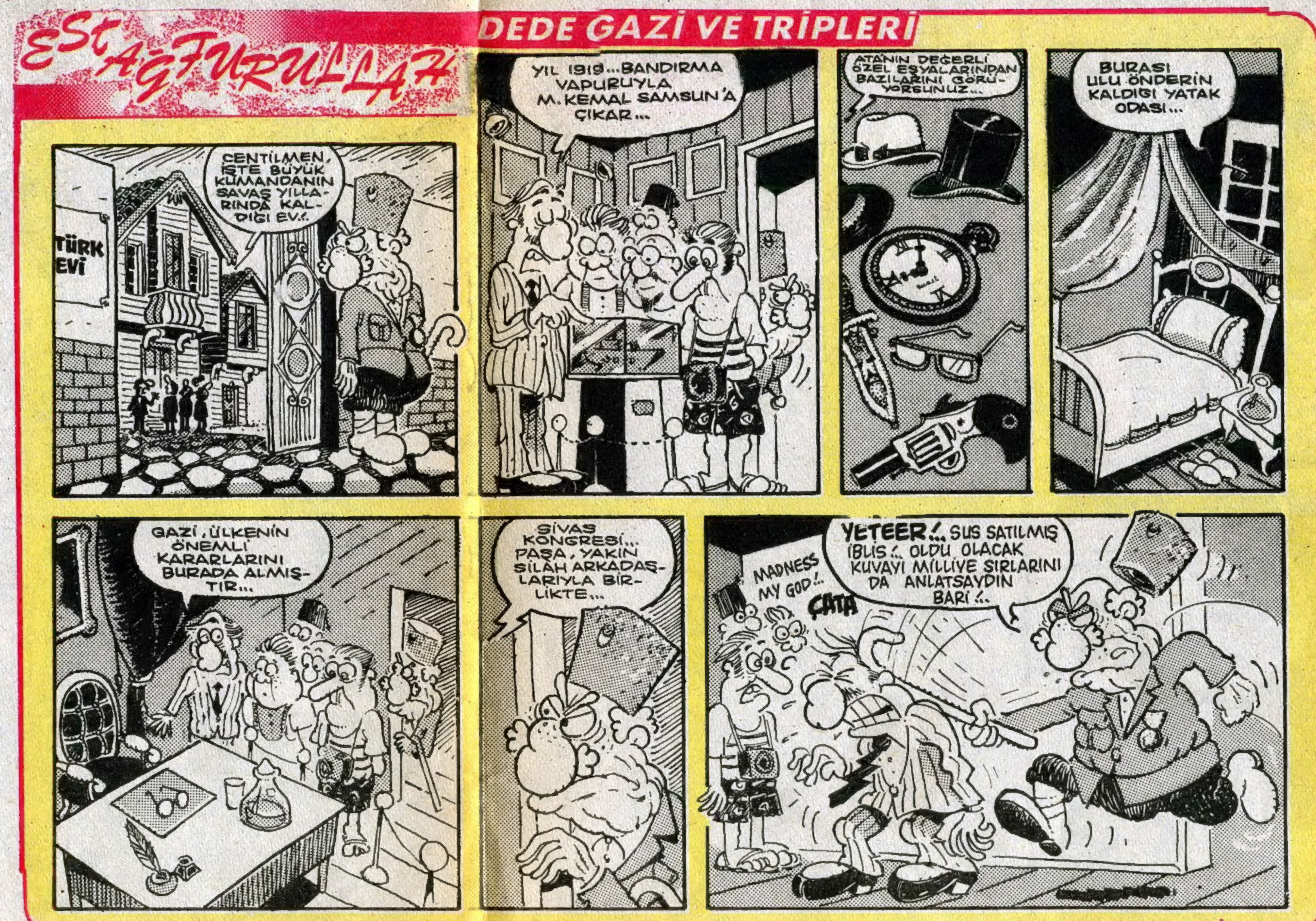

Mahmut TİBET
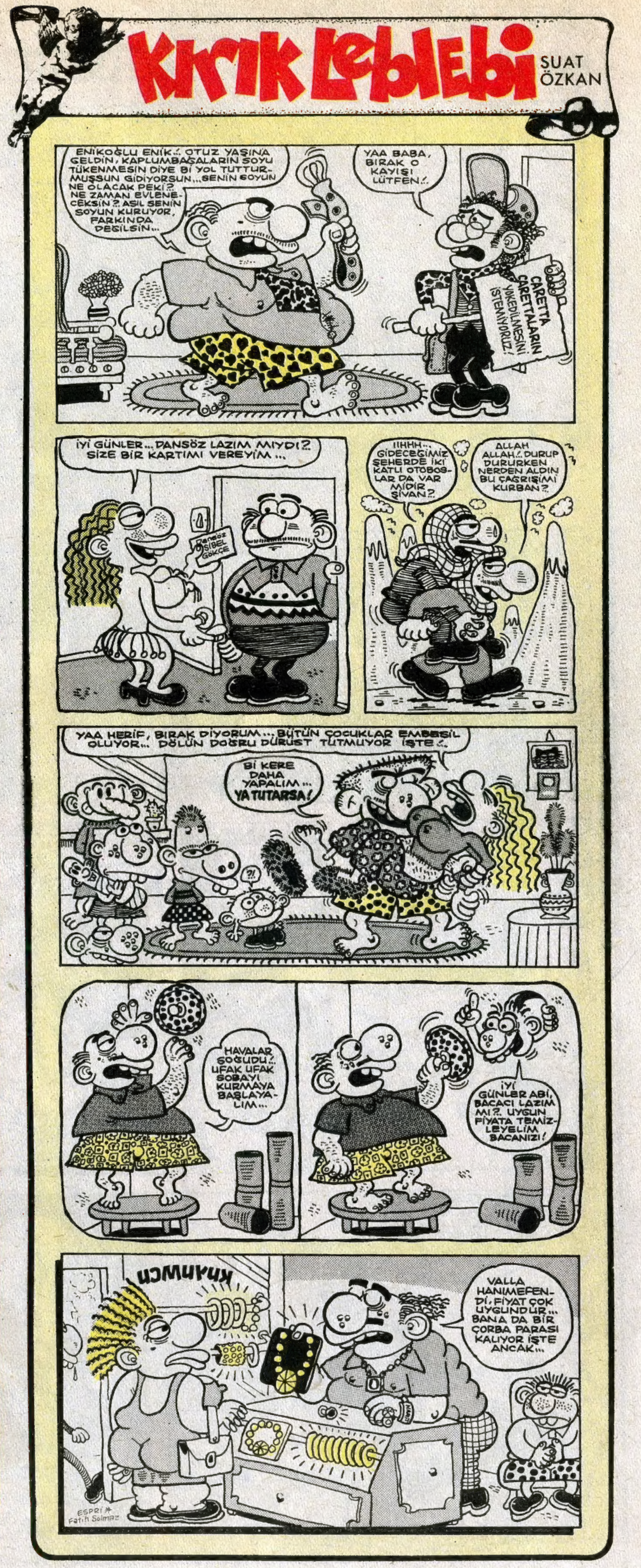
Karaman'ın koyunu, sonradan çıkar 53. LİMON okuru...